

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos LIV. — Izdan in razposlan dne 6. novembra 1884.

170.

Postava od 11. aprila 1884,

o dogovoru, ki se sklene s Koroškim deželnim zastopstvom za tega delj, da se razmeri med državo in Koroškim zemljiško-razbremenilnim zalogom uravnajo.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Državni upravi se daje oblast, s Koroškim deželnim zastopstvom skleniti v prilogi pridjani dogovor.

Člen II.

Mojemu finančnemu ministru je naročena zvršitev te postave.

Na Dunaji, dne 11. aprila 1884.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Dogovor

med c. kr. finančnim ministerstvom v imenu c. kr. državne uprave in deželnim odborom za vojvodino Koroško v imenu ondukajšnjega deželnega zastopstva v ta konec, da se v red denejo razmeri, v katerih stoji država do Koroškega zemljiško-razbremenilnega zaloga.

1. Zemljiško-razbremenilnemu (odveznemu) zalogu vojvodine Koroške dovoljujejo se za leta 1884 do vštrevno 1895 brezobrestne ponapredščine iz državne blagajne, namreč vsako leto po sto trideset tisoč (130.000) goldinarjev avstrijske veljave.

(Slovenisch.)

2. V založbo potrebščine zemljiško-razbremenilnega zaloga naj se v letih 1884 do vštrevno 1895 pobirajo prikladi k neposrednim (direktnim) davkom v takem odstotnem odmerku, do bodo ti prikladi na leto najmanj po dve sto enajst tisoč (211.000) goldinarjev avstr. velj. dajali.

3. Ako bi se pri letnem gospodarjenji z zemljiško-razbremenilnim zalogom dosegel kak prebitek, bode ga v prvi vrsti uporabiti v poplačilo državnih ponapredščin, omenjenih v točki 1.

4. Dežela se zavezuje, da iznos dolga v ponapredščinah prejetega, kolikor ne bi bil povrnen uže v času izžrebovanja zemljiško-razbremenilnih obligacij, v letih 1897 do vštrevno 1906 v desetih enakih letninah državni blagajni odplača.

5. Dežela bode za tega delj v letih 1897 do vštrevno 1906 pobirala vsako leto tolike priklade k neposrednim davkom, da bode izpolnitev dolžnosti v točki 4 ukrenene zagotovljena.

6. Preudarek in računski završek zemljiško-razbremenilnega zaloga bode vsako leto, še predno se podnese deželnemu zboru, predložiti c. kr. finančnemu ministerstvu.

7. Ta dogovor se izdá v dveh enakih, nešttempljanih primerkih, imajočih na sebi podpis finančnega ministra, po tem deželnega glavarja in dveh deželnih odbornikov. Eden teh primerkov se bode hranil pri c. kr. finančnem ministerstvu, a drugi pri deželnem zastopu vojvodine Koroške.

Na Dunaji, dne 24. oktobra 1884. V Celovci, dne 17. oktobra 1884.

C. kr. minister za finance:

(L. S.) **Dunajewski** s. r.

Deželni glavar:

(L. S.) Dr. Jožef **Erwein** s. r.

(L. S.) Dr. Viktor pl. **Rainer** s. r.,
dež. odb. prisednik.

(L. S.) Dr. Karel **Ubl** s. r.,
dež. odb. prisednik.

171.

Dopustno pismo od 30. avgusta 1884,

za lokomotivno železnico od Budejevic (Porečja) v Zelnavo.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,
apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd.

Ker je avstrijska družba lokalnih železnic v Pragi zaprosila, da bi ji se dala dopustitev ali koncesija v delo in rabo lokalne železnice od nekega mesta proge Linec-Budejevica v državni poslovršbi bivajoče po cesarici Elizabeti imenovane železnice pri Porečji na Krumlov do blizu Zelnave, vzvidelo Nam se je z ozirom na občno korist tega podjetja imenovani družbi po postavi o dopušcanji železnic od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in tako tudi po postavah od 25. maja 1880 (Drž. zak. št. 56) in od 26. decembra 1882 (Drž. zak. št. 180), to dopustitev podeliti tako le:

§. 1.

Dajemo avstrijski družbi lokalnih železnic v Pragi pravico narediti in uživati lokomotivno kot lokalno železnico s pravilno medkolesno širino od nekega mesta proge Linec-Budejevica v državni poslovršbi bivajoče po cesarici Elizabeti imenovane železnice blizu Porečja na Kremžo, Zlatokrono, Krumlov, Gorice, Stein, Shwarzbach, Plano (Oberplan) v Zelnavo (Salnau).

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustnice, dodeljujejo se naslednja olajšila:

- a) oprostitev od štampiljev in pristojbin za vse pogodbe, knjižne vpise, vloge in druge listine v nabavo kapitala in zagotovilo obresti od kapitala in vršbe do časa, ko se začne vršba voznje, in za pridobitev zemljišč, za delo in opravo železnice do konca prvega vršbenega leta;
- b) oprostitev od štampiljev in pristojbin za prvo izdatbo delnic in predstvenih ter drugotnih obligacij (deležnih listov) z interimalnimi listi vred, in za vknjižbo omenjenih obligacij, kakor tudi od presnemščine, kar se je nabere o nakupu zemljišča;
- c) oprostitev od pristojbin in taks, dolžnih za podeljeno koncesijo in za izdatbo te dopustnice;
- d) oprostitev od pridobnine in dohodarine, od plačevanja štampeljskih pristojbin kuponom, in tako tudi od vsakega novega davka, kateri bi se utegnil vvesti s prihodnjimi postavami, na trideset (30) let od dne današnjega.

§. 3.

Družba je dolžna, delo v §. 1 imenovane železnice precej začeti, in v poltretjem letu, računeč od današnjega dne dokončati, dodelano železnico precej v občno službo izročiti ter voznjo po nji ves čas, dokler traja koncesija, nepretrgoma vzdržavati.

Da bode zgornjega roka za delo držala se, dolžna je družba dati varnost, položivši primerno kavcijo v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

§. 4.

Da izdela dopuščeno železnico, priteza se avstrijski družbi lokalnih železnic pravica razlastitve (razsvojitve) po določilih dotičnih postavnih propisov.

Ista pravica naj se družbi dodeli tudi zastran tistih krilnih železnic, ki bi se imele narediti do posameznih obrtniških zavodov, in o katerih bi državna uprava spoznala, da jih je v javnem interesu napraviti.

§. 5.

Družbi se je ob delu in rabi dopuščene ceste držati tega, kar ustanavlja to dopustno pismo, in dopustilnih uvetov, ki jih postavi trgovinsko ministerstvo, ter tudi tega, kar velevajo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti železnocestni dopustni zakon od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in železnocestni vršbeni red od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) in pa zakonov in ukazov, kateri se morebiti pozneje dadó.

Kar se vožnje same tiče, odpuščajo se varnostne naredbe propisane v redu železnocestne vršbe in dotičnih dodatnih ukazih v toliko, kolikor se bode z ozirom na znižano maksimalno brzino trgovinskemu ministerstvu zdelo, da se smejo, ter bodo na to stran veljali dotični posebni propisi, ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Cifra efektivne in nominalne glavnice za napravo koncesijonirane lokalne železnice in obrazci predstvenih in drugotnih obligacij (deležnih listov), ki se imajo izdati v dobavo glavnice za to železnico, potrebujejo odobrenja državne uprave.

Ako bi po iztečaji prvega vršbenega leta bilo treba še drugih novih stavbin ali bi se pomnožile vršbene oprave, smejo se dotični troškovi prišteti napravnemu kapitalu, ako je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo vršbenih oprav in če se troškovi izkažejo, kakor je prav.

§. 7.

Poslovršbo na koncesijonirani železnici bode državna uprava za družbin račun vodila.

Načine te voditve bode uravnovala vršbena pogodba, katero sklene državna uprava z družbo.

Državni upravi pristoji pravica, ustanavljati pobirane tarife, odnosno tarifne deleže, ki pripadajo lokalni železnici; ali pri tem bode gledati na to, da bode v tej lokalni železnici investirana glavnica nosila primerne obresti.

§. 8.

Transporti vojakov naj bodo po znižanih tarifnih cenah, in to po tistih določilih o tem in o polajšilih potujočim vojakom, katera vsak čas veljajo pri železnici cesarice Elizabete.

Ta določila obsezajo tudi deželno brambovstvo obéh državnih polovic, tirolske deželne strelce, in to ne samo ob potovanji na račun državne blagajnice, nego tudi ob službenem potovanji na svoj račun k vajam v orožji in pri-

glednim zborom, potem vojaško stražno krdelo civilnih sodišč Dunajskih, žandarstvo, ter po vojaško osnovano finančno in varnostno stražo.

Družba se zavezuje, pristati na dogovor med avstrijskimi železnocestnimi društvi ukrenen o nabavi in imetji opravnih reči za vojaške transporte in o vzajemnem pripomaganji z vozili ob večjih vojaških transportih, potem na organska določila in na služabni propis o bojnih železnocestnih oddelkih, ter tudi na potlejšnji, 1. junija 1871 obveljavši dodatni dogovor o transportu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležeče prevažati ob troških vojaške blagajnice.

Tako so tudi dolžni pristati na dogovor, katerega je z železnocestnimi društvi ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih vojaških transportih in na propis o vojaških transportih po železnicah.

Te dolžnosti ima družba samo v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje z ozirom na drugotnost te proge in na polajšila vsled tega dodeljena gledé naprave, opreme in cele vršbe zdi biti zvršljivo, o čemer pristoji razloka trgovinskemu ministerstvu.

Družba se zavezuje, da se hoče pri oddajanju služeb v zmislu postave do 19. aprila 1872 (Drž. zak. št. 60) ozirati na doslužene podoficirje iz vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 9.

Dopustna doba in z njo vred v §. 9 lit. b) železnocestnega dopustnega zakona izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, šteječ od današnjega dneva, in mine po tem roku.

Državna uprava sme tudi izreči, da je koncesija pred iztečajem zgornjega roka izgubila svojo moč, ako se ne bi dostale dolžnosti v §. 3 ustanovljene o začetku in zvršetku delanja in ter o začetku in vzdržbi vožnje, in bi se prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §^a 11^a, lit. b) železnocestnega dopustnega zakona niti ne posebno s političnimi ali novčnimi krizami.

§. 10.

Državna uprava si prihranja pravico, da more vselej koncesijonirano železnico, ko se dodela in v službo izroči, odkupiti po naslednjih določilih:

- a) Da se določi odkupščina, seštejé se letni čisti dohodki, kar jih je podjetje imelo v poslednjih petih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti dohodki dveh najslabejših let in povprečni čisti dohodek ostalih treh let se izračuni.

Temu srednjemu čistemu donosu enakšna letna renta za še ostali čas koncesije (odkupna renta) sestavlja odkupščino.

- b) Ako bi tako najdeni srednji čisti donos ne dosegel vsaj slalne matematične letnine, katera je — vzevši 4 odstotke in $\frac{1}{2}$ za letno obrestno mero — potrebna, da se oddolži v 90 letih od državne uprave odobrena nominalna glavnicna za napravo koncesijonirane železnice (§. 6), tedaj naj ta letnina za čas, dokler še traja koncesija, veljá za odkupščino.

- c) Po le-tem ustanovljena minimalna odkupna renta veljá tudi tedaj, če se železnica odkupi pred petim vršbenim letom.
- d) Odkupno rento bode država družbi v poluletnih, 30. junija in 31. decembra vsacega leta v dobi še ostali koncesije dekursivno dospevajočih odplačil plačevala.

Sosebno stopa odkupna renta zarad zmislu primerne uporabe določil, po katerih gre družbi vsled postave od 8. aprila 1884 (Drž. zak. št. 53) dani erarialni zajem odplačati in obrestovati, na mesto čistega donosa, doseženega iz železnocestne vršbe.

Takisto je družba tudi z odkupno rento, ki ji pristoji, zavezana za vračilo dotičnim določilom primerno drugotnih obligacij (deležnih listov) izdanih za koncesijonirano železnico in morebiti za obrestovanje istih.

- e) Državni upravi se pridržuje pravica, kadar koli namesto še ne dospelih odplačil odkupne rente kot odkupščino plačati glavnično vrednost istih, diskontirano tako, da se računijo obresti na obresti.

Za obrestno mero računu glavnične vrednosti postavlja se 5 od sto, a kadar obveljá minimalna odkupna renta, $4\frac{1}{2}$ od sto.

Ako se država odloči, da plača glavnično vrednost, naj jo — kakor si sama izbere — plača v gotovini ali z državnimi zadolžnicami. Državne zadolžnice je pri tem računiti po ceni, kakeršna se podá kot srednja cena državnih zadolžnic enake vrste po uradnih zapisih da je bila v neposrednje poprejšnjem polletji na Dunajski borsi.

Ako bi tedaj, kadar se glavnica plača, bil še kak ostanek erarialnega zajma neizplačan, odbije se od glavnice, ki jo družbi plačati, in s tem ugasne državi tudi pravico do takih zastalih obresti.

- f) Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država izplačavši odkupščino brez drugega odmenila ali vračila v last in užitek te tukaj koncesijonirane proge z vsemi prej omenjenimi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, — tudi vozil in zalog materijala.

Družba ima dolžnost, državi v slučajih odkupljenja izročiti železnico brez vsakega bremena ter za tega delj o svojem trošku narediti, da se iz knjige izbrišejo vsa bremena in dolgovi, kar bi se jih o času odkupljenja držalo železnice.

Ob enem, ko se izbrišejo le-ta bremena, katera ostanejo družbi na skrb. vpiše se knjižno družbi pristoječa odkupna renta.

§. 11.

Ko mine dopustilo in tist dan, kadar mine, preide na državo brez vračila neobremenjena svojina in užitek dopuščene železnice, in vse premične in nepremične pritikline, tudi vozilnega parka in zalog materijala.

Ako to dopustilo mine, ter tudi, ako se odkupi železnica (§. 10), ostaja družbi last rezervnega zaloga napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar bi imela terjati po obračunu o poslednji vršbeni dobi pred odkupom, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega

imetka, katere je sezidala ali si pridobila vsled pooblastila od državne uprave z izrečnim pristavkom, da ne bodo pritiklina železnici.

§. 12.

Državna uprava ima pravico, uveriti se, da so dela železne ceste ter tudi vršbena oprava, po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po cesarskem komisarji, ki je postavljen za družbo avstrijsko lokalnih železnic, pregledovati gospodarjenje.

Za tu ustanovljeno nadziranje železnocestnega podjetja družba ne plačuje v državno blagajno povračila, takisto se odvezuje dolžnosti, izrečenih v §. 89 reda železnocestne vožnje od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) gledé povračila večjih troškov, ki bi se nabrali po policijskem ali dohodarstvenem nadzoru, in gledé dolžnosti, zastonj nabaviti in vzdržavati uradne prostore.

§. 13.

Državni upravi se dalje prihranja pravica, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila po večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, naložene v dopustnici, v dopustnih uvetih ali v zakonih, poprijeti se naredeb, primernih zakonom ter po okolnostih — še predno izteče koncesija, izreči da je ista ugasnila.

Resno opominjaje vsacega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljujoč družbi pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz tega izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, tridesetega dne meseca avgusta v letu po odrešenji sveta tisoč osem sto osemdesetem četrtem, Našega cesarjevanja tridesetem šestem

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

Dunajewski s. r.

172.

Ukaz ministerstva za finance od 8. oktobra 1884,

o preuredbi štampeljskih znamk ali mark.

Od 1. dne januarja meseca 1885 začno se prodajati drugačne štampeljske znamke (marke) vseh vrst razven znamk za časnike (novine) po 1 kr. in po 2 kr.

Iste se razločujejo od zdanjih, v ukazih od 8. oktobra 1878 in 19. septembra 1882 (Drž. zak. št. 132 in 134) opisanih po barvi in po tem, da je na doljem barvovitem polji natiskana izdatbena letnica (1885).

Barve štampeljskih podob in ospodij (fonds) so naslednje:

Barve štampeljskih podob.					Barve ospodij.	
pri štampeljskih markah po	1	gld.)				
"	"	"	"	4	"	višnjava (modra) rjava
"	"	"	"	10	"	
"	"	"	"	2	"	
"	"	"	"	5	"	zelena rudeča
"	"	"	"	12	"	
"	"	"	"	2 ^{1/2}	"	
"	"	"	"	6	"	rjava zelena
"	"	"	"	15	"	
"	"	"	"	3	"	siva zelena
"	"	"	"	7	"	rudeča svetlosiva
"	"	"	"	20	"	vijolčna pomorančasta
"	"	"	"	^{1/2} kr.)		
"	"	"	"	4	"	višnjava rudeča
"	"	"	"	12	"	
"	"	"	"	50	"	
"	"	"	"	1	"	
"	"	"	"	5	"	zelena vijolčna
"	"	"	"	15	"	
"	"	"	"	60	"	
"	"	"	"	2	"	
"	"	"	"	7	"	rjava modra
"	"	"	"	25	"	
"	"	"	"	75	"	
"	"	"	"	3	"	
"	"	"	"	10	"	siva zelena
"	"	"	"	36	"	
"	"	"	"	90	"	
"	koledarski znamki	"	"	6	"	rjava rudeča.

Štampeljske znamke, kakeršne se zdaj prodajejo, preklicane so z 28. dnem februarja 1885 popolnem ter se ne bodo več prodajale.

Ako bi se torej po 28. dnevi februarja 1885 kje porabile preklicane znamke, bilo bi to enako, kakor ko bi se štampeljska dolžnost ne izpolnila, ter bi imelo škodljive posledice, katere so po pristojbinskih postavah s tem združene.

Kar preklicanih znamk ostane, da niso bile uporabljene, bodo se po zakonitih določilih in propisih od 1. marcija do všttevno 30. aprila 1885 pri štempeljsko-založnih uradih znstonj zamenjevale za nove znamke štempeljnice.

Prodajavci štempeljskih znamk imajo dolžnost, zalogo preklicanih znamk, kolikor preseza potrebo za meseca januar in februar, pravočasno zamenjati za nove znamke.

Po 30. dnevi meseca aprila 1885 ne bodo se preklicane znamke več zamejemale niti se bode kaj povračevalo za-nje.

Obrtniške in trgovske bukve ali knjige, po tem golice (blanketi) za menice, računi itd., na katere so bile starejše znamke štempeljnice prilepljene in ki so se pred dnevom 31. marcija meseca 1885 po propisih uradno preštempljale, smejo se brez spotike tudi po dnevi 28. februarja 1885 v porabo vzeti.

Tudi na štempeljsko znamenje, ki se nahaja na poštnih spremnicah, vtiskuje se letnica 1885; vendar se smejo, kar jih je zdaj v zalogi, uporabljati dotle, dokler po vsem ne pogredó.

Dunajewski s. r.

173.

Ukaz ministerstva za finance od 8. oktobra 1884,

s katerim se nareja, da se bodo štempeljane golice za menice krajevarskih vrst sè slovenskim besedilom prodajale.

Počenshi od 1. januarja 1885 začnó se prodajati uradne, sè štempeljskim znamenjem lestvice I previdene menične golice (blanketi) slovenskega besedila (teksta) po 5 kr., 10 kr., 20 kr., 30 kr., 40 kr., 50 kr., 60 kr., 70 kr., 80 kr., in 90 kr.

Vnanja oprava teh golic je enakšna, kakor pri uradnih štempeljanih meničnih golicah dotičnih vrednotnih vrst z nemškim besedilom.

Dunajewski s. r.

174.

Ukaz ministerstva za finance od 8. oktobra 1884,

s katerim se vvajajo drugačne znamke zapirnice za kvarte.

Od 1. dne januarja 1885 počenshi vvedó se drugačne znamke (marke) zapirnice za kvarte, katere se od zapirnic opisanih v točki 6 ukaza od 27. oktobra 1881 (Drž. zak. št. 127) razlikujejo v naslednjem:

Te zapirnice so dvobarveno tiskane na tenkem papirji, 16.₆ cm dolge in 4 cm široke.

Na pisanem giljoširanem in pantografranem ospodji nameščen je c. kr. orel na 7.₂ cm visokem in 3.₆ cm širokem srednjem polji, katero nežni opremek okrožuje. Na desno in na levo od srednjega polja bivajo kot podaljški različno olepotične $\frac{1}{2}$ cm visoke letvice, vseh skup šestnajst, na katerih se vidi beseda: „Verschluss-Marke“ tiskana osemkrat belo na ospodji in osemkrat črno.

Na srednjem polji stoji napis „Verschluss-Marke für Spielkarten“ in letnica „1885“. Zdolaj je črno tiskano naslednje besedilo, ki obseza osem vrst, namreč:

„Wer ungestämpelte oder mit der ämtlichen Verschluss-Marke nicht geschlossene Karten feil hält, veräussert, vertheilt, erwirbt, solche wissentlich im Gewahrsam hat oder mit ungestämpelten Karten spielt, wird mit dem 50fachen der verkürzten Gebühr bestraft.

Andere Uebertretungen des Gesetzes über den Spielkarten-Stämpel vom 15. April 1881 werden im Sinne der §§. 14, 15 und 16 dieses Gesetzes mit den darin festgestellten Strafen geahndet“.

Pod tem tekstom vidi se na sredi vrednotni iznos s pismeni (črkami), a v levem in desnem kotu srednjega polja z arabskimi brojkami črno tiskan.

V barvovitem podtisku srednjega polja stoji na desno in na levo poleg c. kr. orla po en medaljon z iznosom vrednosti v beli barvi.

Zapirnice za

15	krajcarjev	imajo	rjav	podtisk
30	„	„	zelen	„
60	„	„	rudeč	„

V oziru na zamenjo preklicanih in na uporabo novih zapirnic veljajo določila obsežena v točkah 6, 7 in 8 v misel vzetega ukaza.

Dunajewski s. r.

175.

Razglas ministerstva za trgovino v porazumu z ministerstvom za notranje reči in finance od 10. oktobra 1884,

o prepovedi krošnjarstva po Meranskem zdraviliškem okraji.

Z odnosom na razglas od 26. decembra 1881 (Drž. zak. od l. 1882 št. 4) in dodatke k istemu prepoveduje se na podlogi §^a 10 cesarskega patenta od 4. septembra 1852 (Drž. zak. št. 252) in §^a 5 zvršitvenega propisa k istemu patentu tudi po zdraviliškem okraji Meranskem (v občini Gratsch-ski, Meranski, Gornje- in Dolnje-Maiski) krošnjariti, dokler traja vsakoletni čas ozdravljanja, t. j. od 1. septembra do 31. maja vsakega leta.

Ta prepoved se ne uporablja na pripadnike tistih krajev, kateri so v §. 17 omenjenega cesarskega patenta in v dotičnih dodatnih ukazih imenovani ter v oziru na krošnjarsko (pohišno) kupčijo posebne ugodnosti uživajo.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Pino s. r.

176.**Ukaz ministerstva za finance od 26. oktobra 1884,**

da se c. kr. osrednjemu uradu za odmero odredbin in pristojbin na Dunaji, po tem c. kr. uradoma za odmero pristojbin v Pragi in Levovi področje raztegne.

Vsled Najvišje odloke od 11. oktobra 1884 razširja se področje c. kr. osrednjega urada za odmerjenje odredbin (taks) in pristojbin na Dunaji v oziru na urada za odmerjanje pristojbin v Pragi in Levovu, katera se ob enem devata v neposrednjo podrednost pod dotično finančno deželno oblastvo, v tem zmislu, da bode, počenši od 1. dne januarja 1885, le-tem pristojbine odmerjajočim uradom odkazano tudi uradno obravnavanje gledé vseh družeb, zavodov in oseb, imajočih svoj sedež ali stan v oblasti državnega glavnega in prestolnega mesta Dunaja, odnosno v občini kraljevskega glavnega mesta Prage, po tem v mestni oblasti kraljevskega deželnega glavnega mesta Levova ali v političnem okraji Levovskem (okolici), katerim je po §§. 5 in 12 postave od 13. decembra 1862 (Drž. zak. št. 89) in po pozneje izdanih dotičnih zakonitih določilih, po tem vsled dovoljenja po §. 28 postave od 9. februarja 1850 podeljenega naložena dolžnost neposrednjega opravljanja pristojbin.

Počenši od tega časa naj torej družbe, zavodi, društva in osebe, katerim je bila neposrednja oprava pristojbin naložena ali s posebnim dovoljenjem dopuščena, naznanila, ki jih imajo po pristojbinskih postavah dolžnost podajati, namesto finančno-okrajnemu oblastvu v bodoče podajó osrednjemu uradu za odmero odredbin in pristojbin na Dunaji, odnosno uradu za odmero pristojbin Praškemu in Levovskemu ter pristojbine pri c. kr. blagajnici odredbinskega urada na Dunaji, odnosno pri dohodarstvenem uradu v Pragi in pri glavnem davkovnem uradu v Levovu plačujejo.

To se daje vsem in vsacemu na znanje.

Dunajewski s. r.

177.**Razglas ministerstva za finance od 31. oktobra 1884,**

da se je v Mlaškem pristanišči za kameno olje blizu Reke ustanovila colna pridružnica.

Po priobčilu kralj. ogerskega ministerstva za finance ustanovila se je v pristanišči za kameno olje (petrolej) v Mlaki blizu Reke podružnica kralj. ogerske Reške velike colnije, imajoča oblasti velike colnije II. razreda, katera je svojo delavnost pričela 15. dne septembra meseca 1884.

Dunajewski s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane

bode v zalogi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaji, I. okr., Singerstrasse št. 26, tudi leta 1885 izhajal v nemškem, laškem, češkem, poljskem, rusinskem, slovenskem, ilirsko-hrvatskem in romanskem jeziku.

Naročnina za cel letnik 1885 Državnega zakonika v vsaki teh osem izdateb iznaša za en eksemplar **2 gld. 50 kr.** — bodi da se hodi po-nj ali da se poštnine prosto pošilja.

Letniki 1849 do všttevno 1863 veljajo 30 gld.; letniki 1864 do všttevno 1884 veljajo 42 gld.

Posamezni letniki nemške izdatbe dobivajo se :

Letnik 1849 za 2 gld. 10 kr.	Letnik 1867 za 2 gld. — kr.
" 1850 " 5 " 25 "	" 1868 " 2 " — "
" 1851 " 1 " 30 "	" 1869 " 3 " — "
" 1852 " 2 " 60 "	" 1870 " 1 " 40 "
" 1853 " 3 " 15 "	" 1871 " 2 " — "
" 1854 " 4 " 20 "	" 1872 " 3 " 20 "
" 1855 " 2 " 35 "	" 1873 " 3 " 30 "
" 1856 " 2 " 45 "	" 1874 " 2 " 30 "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1875 " 2 " — "
" 1858 " 2 " 40 "	" 1876 " 1 " 50 "
" 1859 " 2 " — "	" 1877 " 1 " — "
" 1860 " 1 " 70 "	" 1878 " 2 " 30 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1879 " 2 " 30 "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1880 " 2 " 20 "
" 1863 " 1 " 40 "	" 1881 " 2 " 20 "
" 1864 " 1 " 40 "	" 1882 " 3 " — "
" 1865 " 2 " — "	" 1883 " 2 " 50 "
" 1866 " 2 " 20 "	" 1884 " 3 " — "

Letniki 1870 do všttevno 1884 ostalih 7 jezikov so na prodaj po tisti ceni, kakor nemška izdatba.

NB. Za državnega zakonika liste, ki naročniku celo niso došli ali ki so mu nedostatno došli, treba se je zadnji čas v štirih tednih pooglašati.

Kadar poteče ta rok, bodo se državnega zakonika listi izročevali samo za plačilo prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole po 1 kr.).

Od letnikov **1864** do všttevno **1884** moči je iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarnice za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole po 1 kr.) dobiti vsak posamičen kos, a od letnikov **1849** do všttevno **1863** moči je posamične kose za omenjeno prodajno ceno dobiv samo tedaj, če še niso pošli.